

Чи було раніше краще?

Ілля ОЧКУРОВ, здобувач освіти

*Науковий керівник – Наталя БІЛЬЧУК, канд. філос. наук, доц.
Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»*

Погане було завжди. Ось тільки зараз варто обернутися назад, охопити поглядом усі порожні роки свого дитинства чи юності, що давно вже пройшли, і

почуття несправедливості починає бити по скронях. Найцікавіше, що це практично не залежить від віку, і особливо емоційні люди можуть начати ностальгувати з самого дитинства.

Треба розуміти, що особистість формується за рахунок культури, яка її оточує. Той проміжок життя коли людина вбирає як губка всі елементи часу: менталітет, цінності, ідеали, особливості взаємовідносин та багато іншого... Його сприйняття світу чіпляється за отримані настанови і робить з цього висновки. За підсумками будь-які зміни, які несе за собою тимчасовий потік, сприймаються не спокійно. Все що було важливо для внутрішнього світу людини, все що його сформувало просто змінюється. І з цього породжуються не тільки меланхолійні спогади про молодість, але й серйозніші проблеми. За типом того, що такі люди відмовляються приймати будь-які нововведення навіть корисні і їм же.

І якщо культура формує особистість, то субкультура може як закріпити людину в тих рамках, де їй комфортно існувати, так і обмежити потенціал повністю. Зазвичай субкультури додають таке визначення як молодіжна. яка має на увазі що субкультура – нестабільна. Самі рухи можуть світитися корінням глибоко в минуле, проте тенденції майбутніх змін знаходяться в руках поточних представників субкультури, якими незмінно стають підлітки. На формування субкультури впливає багато чинників. Від певних технічних нововведень до політичної ситуації у країні. У кожній субкультури, течії чи просто абстрактної групи людей можна знайти "своїх". Є характерна особливість, яка може виражатися як прихильності до певного музичного жанру чи напряму мистецтво і у поклонінні конкретної особистості. Проте породжені навколишнім світом на такі відокремлені від нього субкультурні світи теж є заручниками змін (оскільки субкультура справа молодіжна). Звичайно, виняток зустрічаються. Але здебільшого рушійною силою виступає саме нове покоління, що вступило на поріг руху, що зацікавив їх. Новачки будуть змінювати його виходячи зі своїх поглядів, які у свою чергу були сформовані подіями та умовами навколишнього світу.

Найчастіше ностальгія атакує нашу пам'ять за найуразливішим - за періодом перехідного віку. Під час якого багато хто починає блукати з компанії в компанію, щоб знайти себе і знайти своє місце в цьому світі. Глуупо відзначити що пубертатний період - це період формування особистості та отримання досвіду на скоєних помилках. Враховуючи рівень емоційної нестабільності підлітка – кожен промах сприймається фатально. Ознайомлення хоч якимось хорошим продуктом, що вміє натиснути на потрібні точки в серці тінейджера. Може викликати бурхливе захоплення. А таке гадаю складно видалити з буфера нашої з вами пам'яті. І потім навіть найсоромливіші підліткові витівки ми починаємо згадувати з деякою теплотою. Так чи інакше ностальгія найчастіше впливає на нашу оцінку того чи іншого продукту. І тут все набагато складніше, чи так часто ми щось аналізуємо та оцінюємо критично? Людська свідомість це дуже складний суб'єкт, що поглинає буквально все, що зустрічається йому на шляху. І в потрібний момент сухо

абстрагуватися від усіх сторонніх чинників неможливо. Життєвий досвід у кожного різний, система оцінок формується теж різна. Погано коли людина зятяті прихильник тільки одного: старої доброї класики або всього модерного. Як правило, такі персонажі активно ображають протилежний бік повністю ігноруючи її переваги і свої недоліки. І ті й інші усвідомлено не приймають особливості один одного, позбавляючи себе очевидних плюсів, за рахунок яких і існують полярні представники питання про те, а коли ж все-таки краще. Інша справа коли негатив аргументований і в тему але це вже швидше виняток.

Не варто забувати що тенденції змінюються одна за одною, а кожна наступна є лише переосмислена версією за попередній. Все циклічно. Будь-який медіа продукт орієнтуються на сьогоденні тенденції: на попадання або перебіг моди, або на заплив проти цієї течії. У самій моді немає нічого поганого.

Як не подивися нами керує саме час. Але не тільки через описані вище пункти, які явно відштовхуються від забарвлення тієї епохи, в якій вони існують. Швидше про розуміння та усвідомлення факту, що всьому в цьому світі приходить кінець, і нам у тому числі. адже ми чудово розуміємо, що у нас є хоч і нескінченно довгий, але такий швидкоплинний шлях від появи на світ до відходу в п'ятьм. І дуже часто ми пропускаємо спогад про минуле саме через цей ностальгичний фільтр. Тоді ми мали більше часу менше турбот і стільки всього цікавого. але це не означає, що сьогодні фарби навколишнього світу потьмяніли. А ті речі, які були цікаві тоді, нині втратили всякий сенс.

Ми постійно рухаємось, люди рухаються наша планета рухається, все знаходиться у постійному русі та я напевно скажу дурість але я вважаю що гірше нічого не стає. Вона просто змінюється з часом. але найчастіше це просто переосмислення старого концепту навряд чи час може щось втратити, а ось цілком змінитися. Раніше було краще – ні. Раніше було по-іншому.